

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1082

09.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politiek soldaat zijn: SA traditie en geest

Deel 5

POLITIEK SOLDAATSCHAP DE NAOORLOGSE PERIODE (1945 - 1977)

Op 8 mei 1945 had het Derde Rijk gecapituleerd - Duitsland beleefde het ergste einde van de oorlog sinds 1648. De geallieerde overwinnaars in Oost en West waren niet tevreden met hun machtspolitieke triomf en de volledige vernietiging van de Duitse staat en soevereiniteit - ze wisten ook hoe ze elke mogelijkheid van een nationale heropstanding systematisch moesten elimineren:

De NSDAP met al haar onderafdelingen werd verboden en ontbonden, de leiding van het Reich was dood of gevangen genomen en zou spoedig het slachtoffer worden van een macabere komedie van justitie, het Militaire Tribunaal van Neurenberg, de functionarissen van de nationaal-socialistische beweging tot en met de kleine lokale groepsleider werden jarenlang geïnterneerd, de massa soldaten waren krijgsgevangenen en zouden dat nog wel een tijdje blijven. Ondertussen begonnen Duitse collaborateurs namens de overwinnaars - opnieuw in Oost en West - marionettenregimes op te zetten.

Samen met de NSDAP was natuurlijk ook de Sturm-Abteilung verboden en ontbonden. Een laatste voorbeeld werd gegeven door de leiders van de SA die in Neurenberg gevangen zaten in verband met het tribunaal van de overwinnaars: de SA werd er ook van beschuldigd een "criminele organisatie" te zijn; maar de

eenheid van de SA-leiders, die zich niet lieten beïnvloeden door dreigementen of beloften, die onderling verenigd bleven en trouw bleven aan hun verleden, zorgde voor vrijspraak! Zelfs volgens de verwrongen normen van de overwinnaars was de SA geen criminele organisatie. Natuurlijk is deze beslissing voor ons nationaalsocialisten van weinig belang, omdat we het dictaat van de overwinnaars niet erkennen, noch politiek noch juridisch, maar het is politiek belangrijk voor ons, omdat het naziverbod, dat sinds 1945 van kracht is, gebaseerd is op de kijk van het Neurenberg Tribunaal op de geschiedenis, die het nationaalsocialisme als crimineel bestempelde en het een "misdrijf" maakte om het te bekennen. Bijna 40 jaar later - begin 1985 - zou de vrijspraak van de SA een belangrijke rol spelen in een proces tegen mij, zoals zal worden aangetoond, en helpen om de staatsbeschermingsrechtspraak van de FRG bloot te leggen!

De vrijspraak in Neurenberg, de erkenning zelfs door de overwinnaars dat de SA GEEN CRIMINELE ORGANISATIE was, behoort dus ook tot ons begrip van traditie. Dit vernieuwde aspect van de traditie van de SA is ook het laatste: Net als bij de NSDAP eindigde de directe lijn van de traditie in 1945. Een paar verspreide weerwolf commando's - gevormd door fanatieke Hitlerjugend - waren de laatste directe opvolgers van de historische NSDAP. Toen ook hun activiteiten na maanden ophielden en de heropvoeding van het Duitse volk en de consolidatie van de door de collaborateurs opgezette administratieve structuren gestaag vorderden, was alle hoop op een mogelijke restauratie van het Derde Rijk vervlogen. De historische situatie vereiste geen restauratie van het nationaal-socialisme, maar een consequent nieuw begin, waarvan de traditie niet alleen de triomfen moest omvatten, maar ook de fouten van het Derde Rijk, die in de toekomst vermeden moesten worden.

Praktisch en organisatorisch kon er in de eerste jaren na 1945 helemaal niets worden gedaan, omdat zowel de mogelijke dragers (de voormalige ambtsdragers van de NSDAP) als de toekomstige strijders (de frontgeneratie van de Tweede Wereldoorlog) nog steeds geïnterneerd of krijgsgevangen waren. In deze kampen verenigden de eerste nationaalsocialisten zich echter en zwoeren door te vechten! In alle Westerse krijgsgevangenkampen waren er speciale afdelingen en speciale kampen voor fanatieke en ongebroken nationaalsocialisten; vele duizenden soldaten werden in deze categorie geplaatst en werden altijd als laatsten vrijgelaten - pas aan het einde van de jaren 1940 - toen de bezettingsrepublieken al grotendeels geconsolideerd waren. In de jaren 1945 - 1949, die beslissend waren voor het herstel van het burgerlijke systeem in het Westen, werden de nationaalsocialisten volledig geëlimineerd. En toch bleven ze niet inactief: Degenen die nog of weer vrij waren, begonnen onmiddellijk met politiek werk. Overal ontstonden kleine illegale groepjes - samengesteld en mogelijk gemaakt door persoonlijke kennissen en oude kameradenschappen. We weten weinig over hen. Andere

nationaalsocialisten namen deel aan nationale organisaties - culturele gemeenschappen, jeugdverenigingen en partijen.

De eerste nieuwe start in het openbare politieke leven werd gemaakt door de DEUTSCHE AUFBAUPARTEI (DAP), die werd opgericht op 31 oktober 1945. De oprichter van de partij was Joachim von Ostau, voormalig hoofd van de lokale propaganda van de NSDAP. In die tijd kon natuurlijk alleen een verifieerbare anti-nationaalsocialist als boegbeeld worden beschouwd. Om dit te bereiken werkte von Ostau samen met Reinhold Wulle, die in de Weimar-periode samen met von Graefe het politieke hoofd was geweest van de Deutsch-Völkische Freiheitspartei, die concurreerde met de NSDAP, en tijdens het Derde Rijk in een concentratiekamp had gezeten. Terwijl Wulle, die het nationaalsocialisme afwees, praktisch werkte aan de oprichting van een ouderwetse, Duits-nationale rechtse partij met een monarchistische onderstroom, geloofde von Ostau, die de afkorting DAP niet toevallig had gekozen, in de ervaringen aan het front als model voor het nieuwe politieke begin van Duitsland!

In een kranteninterview in die tijd sprak hij zich uit tegen de "stoffige partijmethodes die weer tevoorschijn zijn gehaald" en de "huidige partij- en klassenhaat" en beriep hij zich op de herinnering aan de frontgemeenschap - namelijk dat "er aan het front geen verschil was tussen fabriekseigenaren of arbeiders, katholieken of protestanten, Beieren of Pruisen, en dat men deze geest van soldateske saamhorigheid rustig moest overbrengen op het vredeswerk". Maar degenen tot wie deze oproep gericht had kunnen worden, bevonden zich meestal nog in het kamp van de overwinnaars; binnen de partij hadden de conservatieve en nationaal-reactionaire krachten de overhand en stelden een wereldvreemd programma op met christelijke morele leringen, conservatieve belijdenissen, erkenning van de democratie en eisen voor een "sociale monarchie". Uit deze in wezen reactionaire groepering ontstond uiteindelijk de Duits Rechtse Partij en later de Rijkspartij (DRP), waarin Duitse nationalist en nationaalsocialisten natuurlijk nog steeds om invloed streden. In april 1947 werd von Ostau uit de DRP gezet.

Maar keer op keer bleek het nationaalsocialistische activisme superieur aan het oude rechts, ook al had het nog steeds geen verenigde organisatievorm gevonden:

In Hessen was in november 1945 een conservatief-monarchistische "Nationale Democratische Partij (NDP)" ontstaan, waarvan de openlijk nationaalsocialistische vleugel een spectaculair electoraal succes behaalde bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1948 in Wiesbaden, onder leiding van Karl-Heinz Priester, met 24,41%. De meest dynamische nazi-groep van die eerste jaren was ondertussen echter de "Gemeinschaft unabhängiger Deutscher" (GuD) geworden, die op zijn beurt was opgericht door Joachim von Ostau. Hij werd nu vergezeld

door de nationaalsocialisten die snel beroemd zouden worden - Dr. Doris, Krüger en generaal-majoor Remer, die de staatsgreep tegen Hitler op 20 juli 1944 had neergeslagen! De GuD werd de kern van de in oktober 1949 opgerichte "Socialistische Reichspartij", de enige echt nationaalsocialistische partij sinds 1945!

De situatie was gunstig voor de SRP nadat de oprichting van partijen niet langer afhankelijk was van de goedkeuring van de zegevierende mogendheden en nu ook veel geïnterneerden en krijgsgevangenen waren teruggekeerd en zich onmiddellijk weer in de strijd stortten!

De SRP was echt niet een van die burgerlijk-nationalistische groeperingen die sinds 1945 met hun lafheid en conformisme de overhand hebben in het zogenaamde nationale kamp - het was een jonge partij (de meerderheid van de leden was tussen de 20 - 40 jaar oud), het was een volksbeweging (alle beroepsgroepen en lagen waren gelijk vertegenwoordigd en verenigd in de strijd voor het herstel van het Reich en de realisatie van het OORSPRONKELIJKE Nationaal Socialisme - toen al had de revolutionair-socialistische vleugel duidelijk de overhand in de nazi-beweging, die op 30 juni 1934 was verslagen! juni 1934, zoals al bleek uit de naamgeving van de SRP!), het was een soldatenpartij (95% van haar leden waren voormalige leden van de Wehrmacht) en het was een nadrukkelijk nationaalsocialistische partij (in het verbodsbesluit van 1952 werd zelfs verweten dat haar leiderskorps voornamelijk bestond uit voormalige "oud-strijders" (NSDAP-leden van voor 1930) en actieve nationaalsocialisten en dat zij bewust en met voorkeur dergelijke voormalige NS-functionarissen voor dit leiderskorps rekruteerde om een organisatorisch verzamelpunt te worden voor de ideeën van het Derde Rijk. In zo'n militante nationaalsocialistische beweging moest heel natuurlijk een militante elite ontstaan in de traditie van de SA, een stormachtig detachement politieke soldaten.

"De komende politieke strijd voor de verkiezingen dit jaar maakte het noodzakelijk om een actieve beweging op te zetten in de kringen van de SRP. De naam zegt welk belang aan deze beweging gehecht moet worden. Elke districts- en lokale organisatie moet zo snel mogelijk de meest actieve mensen vinden die fysiek, qua leeftijd en qua inzet in staat zijn om zich volledig in te zetten voor onze doelen. Alleen als we erin slagen om de haast van onze mensen te organiseren, die de drager van onze gedachte moet zijn, zal ons partijwerk met succes gedragen worden. Dit vereist op zijn beurt dat we de generatie van frontsoldaten van de laatste wereldoorlog bijeenbrengen. De oriëntatie en activering van deze generatie volgens onze doelen garandeert niet alleen het bestaan van onze partij, maar ook de toekomst van ons volk."

Deze woorden van de oproep tot oprichting van het "Reichsfront" spreken

onvervalst over de traditie en de geest van de SA en documenteren daarmee dat het nationaalsocialisme en zijn concept van de politieke soldaat niet zijn vergaan na 1945" Het Reichsfront vormde de kern van de SRP en verzamelde die leden *"die bereid zijn zich onbaatzuchtig in dienst te stellen van onze partij en zo het volk de hoogste dienst te bewijzen door de bereidheid offers te brengen. Hun slogan is: **Ik ben niets, mijn mensen zijn alles!**"*

Van de 40.000 leden van de partij waren er 6.000 militanten van het Reichsfront! Na spectaculaire lokale en regionale verkiezingssuccessen van ongeveer 10% van de stemmen werd de Socialistische Reichspartij, inclusief het Reichsfront, eind 1952 verboden. De lange nacht van het nationaalsocialisme begon!

Zoals gezegd vormden kleine illegale groepen de eerste organisatievorm van nationaalsocialisten na de oorlog. Een laat voorbeeld van zulke kleine geheime organisaties wordt hier beschreven, zodat ook deze inspanningen aan de vergetelheid kunnen worden ontrukkt: Volledig onafhankelijk van de SRP werd op 17.8.1951 het "Freikorps Deutschland" opgericht door het voormalige Waffen-SS-lid Hermann Lamp. Dit Freikorps telde enkele tientallen fanatieke strijders - Hans-Ulrich Rudel was erelid; het erkende grootadmiraal Dönitz als staatshoofd en wettelijke opvolger van de Führer. Vanwege zijn nationaalsocialistische activiteiten werd het Freikorps in februari 1953 verboden en werden zijn functionarissen in Hamburg gearresteerd. In het verbodsbesluit staat

"Leden zijn verplicht tot onvoorwaardelijke gehoorzaamheid en strikte geheimhouding. Elk lid moet bij toetreding een verbintenisformulier ondertekenen en krijgt alleen een schuilnaam of een alias. Zelfs op de lidmaatschapskaarten staan alleen nummers. Volgens de instructies van het leiderschap moet de lidmaatschapsverplichting worden omgeven door een "mystieke nimbus" om de leden samen te brengen in een "samenzweerdersgemeenschap". Aan de leden wordt aangekondigd dat bij nalatigheid iedereen er rekening mee moet houden "getroffen te worden door de hardheid van het Freikorps". In het programma verplicht het Freikorps zich tot de "herziene 25 punten van het partijprogramma van de NSDAP".

Zo stellen we ons de eerste organisatorische inspanningen na 1945 voor. En dit is precies hoe aan het begin van de jaren 1970 overal de onafhankelijke NS-strijdersgroepen werden gevormd en georganiseerd, waarvan de belangrijkste, de NS-Kampfgruppe Großdeutschland (NSKG), praktisch een identieke nieuwe uitgave is van het Freikorps Deutschland en precies dertig jaar later (1971 - 1973) actief is. Uit de Noord-Amerikaanse buitenlandse organisatie van de NSKG, onder de toen 18-jarige Gerd Lauck, ontstaat in 1973 de belangrijkste ondergrondse NS-beweging van de naoorlogse periode - de NSDAP/AO, die vandaag de dag nog steeds actief is. Er is geen persoonlijke continuïteit tussen het Freikorps en de

NSKG: voor zover ik weet is geen enkel ooit actief lid van Freikorps Deutschland na 1968 ooit actief geworden in de NS-beweging van de nieuwe generatie. Maar de traditie, de geest en de houding van het politieke soldaatschap brengen altijd vergelijkbare organisatievormen voort - een bemoedigend voorbeeld van de onsterfelijkheid van ons idee!

De jaren tussen het verbod van de SRP in 1952 en de oprichting van de Bund Deutscher Nationalsozialisten (BUNS) door Wolf-Dieter Eckart, als vertegenwoordiger van de nieuwe generatie nationaalsocialisten, eind 1968, vormen de "lange nacht van het nationaalsocialisme" in de geschiedenis van onze beweging. Afgezien van de "Gauleiterkreis" rond de voormalige staatssecretaris in het Propagandaministerie, Dr. Naumann, die ook nog behoort tot de inspanningen van de vroege jaren 1950, is ons geen duidelijk nationaal-socialistische organisatie in deze jaren bekend. Maar zelfs zonder een duidelijke organisatievorm leeft het nationaalsocialisme voort en heeft het de lange nacht overleefd. Twee stromingen garanderen deze overleving:

Veel nationaalsocialisten die ooit georganiseerd waren in de SRP, die niet zoals de meesten ontslag namen of gecorrumpeerd wilden worden door de welvaart die nu geleidelijk het verzet van de oude generatie verzachtte, werkten in reactionaire nationale politieke organisaties.

Vrijwel alle aanhangers van onze huidige Gesinnungsgemeinschaft van de oudere generatie gingen de weg van de SRP via de DRP en NPD tot ze uiteindelijk hun weg terugvonden naar een eenduidige NS-beweging die na 1968 door de nieuwe generatie werd opgebouwd, of ze werden als jonge leden van de DRP en NPD voor zich gewonnen door zulke oude strijders voor het nationaal-socialisme. Tot deze kring van kameraden behoren de twee ANS ereleden Willi Krämer (drager van het Gouden Partijinsigne van de NSDAP, voormalig Hoofd van het Stafbureau in de Reich Propaganda Afdeling en laatste plaatsvervanger van Dr. Goebbels in de Reichsregering Zuid - ambtsdrager in de SRP en DRP, lid van de NPD en ANR) en Ridderkruisdrager Otto Riehs (ook SRP, DRP en NPD); de Stafchef van de SA van de NSDAP/AO en drager van het Gouden Ereteken van de HJ - de man met de codenaam "Armin" - ging dezelfde weg. Deze drie moeten worden genoemd als vertegenwoordigers van al die kameraden die in hun persoon de ongebroken traditie van de Nationaal Socialistische beweging belichamen en zich opnieuw beschikbaar hadden gesteld in onwankelbare loyaliteit, ook aan de NS beweging van de nieuwe generatie!

De weg via DRP, NPD en andere nationaal-conservatieve verenigingen kon geen successen brengen voor het nationaalsocialisme - het diende alleen het voortbestaan van het idee in een tijd waarin er niet de minste politieke vooruitzichten leken te zijn voor onze beweging.

Het enige succes van die jaren is verbonden aan de naam van de voormalige beroepsmilitair (Reichswehr sinds 1930) en latere SRP-lid Hans Schiekora, die in 1956 lid wordt van de DRP, samen met zijn nationaalsocialistische kameraden greep krijgt op de deelstaatvereniging Rijnland-Palts en als deelstaatvoorzitter in 1959 met 5,1% in het deelstaatarlement komt. Maar op 27 januari 1960 wordt de afdeling Rijnland-Palts van de DRP als opvolger van de SRP verboden!

Maar terwijl het nationaalsocialisme als idee voortleefde in dergelijke partijen, die in wezen reactionair waren in termen van organisatie en propaganda, dankzij vele zwijgende kameraden, speelde het daar nauwelijks een rol als politieke levenshouding van soldaten: noch de DRP noch de vroege NPD vormden een organisatorisch form vergelijkbaar met de SA of het Reichsfront: een burgerlijke levenshouding overheerste duidelijk - niet die van arbeiders en soldaten!

Anders was het met de tweede stroming in wier stroom het nationaalsocialisme zijn lange nacht overleefde - de nationale jeugdbonden! Ook al overheersten ook daar formele verbintenissen met de liberaal-kapitalistische staat en zijn democratische orde, en ook al waren de meesten geen bewuste en overtuigde nationaal-socialisten - al was het alleen maar vanwege de lage leeftijd van een jeugdbond die met zesjarigen begon - toch leefde hier een levenshouding voort die een soldatenmentaliteit met een nationaal-politiek engagement combineerde. Voor de ouderen was de stap naar aansluiting bij een duidelijk en ondubbelzinnig nationaalsocialistische organisatie echter maar kort, zoals al snel bleek toen de SA na 1977 werd hervormd.

Het systeem zag ook een groot gevaar in zulk jeugdwerk en vervolgde deze jeugdbonden voortdurend met pesterijen en verboden.

In 1948/49 begonnen nationale jeugdbonden met hun werk - de sponsors van dit werk waren meestal voormalige leden van völkisch-nationale jeugdgroepen uit de Weimar periode en jongere HJ leiders. En ze namen een duidelijk standpunt in over het systeem dat zich aan het vormen was. Exemplarisch hiervoor zijn de resoluties van de in 1950 door de SPR-ambtsdrager opgerichte, völkisch georiënteerde "Gefahrtenschaft" van februari 1951:

"Wij zijn op geen enkele manier bereid om mee te werken aan de consolidatie van de huidige Duitse staatsomstandigheden, die wij in elk opzicht als ontoereikend afwijzen. Wij voelen geen innerlijke of uiterlijke verplichting tegenover de huidige staat. Wij zijn van mening dat de tekortkomingen ervan niet door enige samenwerking kunnen worden verholpen, maar er inherent aan zijn."

Ondanks alle vervolging behoorden tot 40.000 jongeren tot dit soort nationale jeugdverenigingen voordat het begin van de welvaart ook op dit gebied tot een

harde kern leidde. De verboden en de verleidingen van het welvaartsdenken zorgden voor een verschrikkelijk selectieproces. De verboden waren:

- **Reichsjugend** onder leiding van Wegener 1956
  - **Reichsjugend** onder leiding van Höller (onafhankelijk van 1959)
  - **Nationale Jeugd van Duitsland** verboden 12.1.1960.
  - **Bund vaterländischer Jugend** (een van de best georganiseerde en machtigste jeugdgroepen) werd midden 1962 verboden vanwege "anti-Duitse constitutionele tendensen".
  - **Bund Nationaler Studenten**, verboden 1961/62.
- Bad Bergzabern afdeling van de Stahlhelm**, verboden 1966.

Toen 17 jaar later, op 1 mei 1983, de ANS/NA in Bad Bergzabern de eerste nationaalsocialistische mei-bijeenkomst na de oorlog organiseerde, boden kameraden van Stahlhelm die tot deze lokale groep hadden behoord, die in 1966 was verboden, organisatorische steun. Zo werd de cirkel van de onverwoestbare ideeëngemeenschap steeds weer gesloten. Amper twee jaar later - in 1968 - werd de BDNS opgericht, de eerste duidelijk nationaalsocialistische organisatie, waarmee een einde kwam aan de lange nacht en de geheime generatiewisseling werd gedocumenteerd die in die jaren met succes had plaatsgevonden!

De hardste en meest succesvolle beweging van die donkere jaren was - zoals gezegd - de BVJ, wat ook duidelijk bleek uit de militante activiteiten van sommige van haar strijders. Een groot aantal activisten van de BVJ nam deel aan de Duitse vrijheidstrijd in Zuid-Tirol:

In 1963 werden bijvoorbeeld 14 jonge Duitsers onderzocht op verdenking van betrokkenheid bij explosieve aanslagen in Zuid-Tirol; twee studenten stierven bij dit soort acties en werden zo bloedgetuigen van een nieuwe generatie politieke soldaten.

De oudste nationale jeugdbeweging die vandaag de dag nog bestaat - de Viking Jeugd (WY) - bleek de meest vitale organisatie te zijn.

De WJ werd in 1950 onder de naam Reichsjugend (Rijksjeugd) opgericht door de SRP-ambtenaar Matthaei en in 1952 samen met andere groepen hervormd onder de naam Wiking-Jugend (Vikingjeugd). Nog steeds voedt de WJ kinderen en jongeren vanaf zes jaar op tot een nationaal-politieke overtuiging en een soldatenmentaliteit. Voormalige en actieve WJ-leden speelden een doorslaggevende rol bij de vorming van onze SA Storm op 8 mei 1977, ook al stond de organisatie zelf sceptisch en zelfs afwijzend tegenover ons, totdat we uiteindelijk tijdens een gezamenlijke operatie in december 1984

kameraadschappelijk de handen ineen konden slaan. Een jongerenorganisatie kan niet de nadruk leggen op politieke strijd. Het werk van de WJ brengt echter jonge militanten voort die, wanneer ze qua leeftijd uit het jeugdwerk groeien, alleen zinvol in onze gelederen kunnen werken en strijden!

De voortzetting van het leven en de generatiewisseling die in deze jaren begon plaats te vinden, kan ook worden gezien in de illegale propaganda die sinds het einde van de oorlog constant heeft bestaan. Dergelijke pro-nationaalsocialistische en anti-joodse zogenaamde "lastercampagnes" zijn tijdens de "lange nacht" het enige openlijke bewijs van overleving. En daarin wordt getoond dat jonge mensen symbolen, taboes en irritante woorden van het Derde Rijk begrijpen als een teken van protest, het meest radicale en beslissende protest tegen het burgerlijke systeem mogelijk! Dit besef is belangrijk, want zonder dit is de uiteindelijke opkomst en het succes van een openlijk nationaalsocialistische beweging sinds 1968 onbegrijpelijk!

Het is fascinerend om te zien hoe EEN dergelijke propaganda-actie van twee jonge BV-activisten - de 23-jarige Arbold Strunk en de 25-jarige Paul Schöner - in Keulen tegen een Joodse synagoge, in de nacht van 24 december 1959, het grootste nationaalsocialistische propaganda-offensief tot dan toe in gang zette - en dit geheel zonder enige organisatorische steun van een illegale nazi-organisatie, typisch voor de jaren 1970:

Alleen al op 28.1.1960 registreerden de politieautoriteiten 685 anti-Joodse incidenten; 234 mensen werden gearresteerd! - 76% van de activisten is jonger dan dertig jaar! Tijdens dit propaganda-offensief in 1960 werden in totaal 1083 activisten geïdentificeerd, waarvan 50,3% jonger was dan 30 jaar! Nee - zelfs tijdens de "lange nacht" leeft het nationaalsocialisme voort! Zeer weinig van deze activisten zijn organisatorisch gebonden aan bestaande nationale groepen - zij handelen vanuit een revolutionaire houding van protest die pas jaren later zijn organisatorische uitdrukking zou vinden!

In 1966 schreef de Federale Commissie voor Strafrechthervorming over het potentieel van de toekomstige nazi-beweging: "Volgens deze gegevens hebben de bureaus voor de bescherming van de grondwet ongeveer 3.000 "incorrigibles" met naam en toenaam geregistreerd die veroordeelde nazi- of antisemitische misdaden hebben begaan, of daarvan dringend verdacht worden ... Van de veroordeelde overtreders behoorde ongeveer één op de vier tot een rechts-radicalen organisatie. De rest sympathiseert met deze organisaties. Een groot deel van de fanatieke jonge delinquenten komt uit de leidende klasse van verboden nationalistische jeugdgroepen."

Amper drie jaar later wordt de Bund Deutscher Nationalsozialisten opgericht - een nieuw hoofdstuk begint in de geschiedenis van onze beweging:

Tussen 1964 en 1968 is het nationale kamp volledig onder de indruk van de verrassende electorale successen van de NPD - in het licht van deze triomf van de burgerlijke aanpassing aan het systeem (toetreding tot 7 deelstaatparlementen met tussen de 5 - 9% en meer dan 4000 lokale vertegenwoordigers in stads- en districtsparlementen), ondanks het zojuist beschreven aanzienlijke potentieel, hebben nationaalsocialistische organisatorische inspanningen geen kans - en ze worden ook niet geprobeerd, net zo min als sinds het verbod van de SRP. De oprichting van de BDNS is ook politiek zinloos. De waarde ervan is symbolisch: De eerste nazi-beweging van de nieuwe generatie is geboren. Maar het politieke langeafstandseffect van de Bund is ook aanzienlijk: medio 1976 werd ik lid van de "Freundeskreis der NSDAP" (Vrienden van de NSDAP), die sinds het verbod van de BDNS in 1969 actief is als opvolgingsorganisatie, en zo is onze huidige Gesinnungsgemeinschaft uiteindelijk de erfgenaam van de Hamburgse NS-scene, die door de BDNS en Wolf-Dieter Eckart werd geïnitieerd en tot leven gebracht!

Het nationaalsocialisme kwam echter pas tot politieke bloei na de mislukking van de NPD bij de Bondsdagverkiezingen van 1969. Dit werd de feitelijke aanleiding voor de nationaalsocialistische vrijheidsstrijd, die nu jaar na jaar krachtiger begon. Het systeem, dat de vreedzame burgerlijke en aanpassingsgezinde nationaal-democraten met haat en agitatie had bestreden en verslagen, oogstte de opkomst van een beweging van revolutionaire, jonge nationaal-socialisten waartegen het niet opgewassen was!

De radicalisering bleek al uit de oprichting van de "Ordnungs-Dienst" van de NPD (OD), die onvermijdelijk werd door de gewelddadige verstoringen van NPD-evenementen, en waarmee volgens een innerlijke logica voor het eerst een potentieel revolutionaire strijdorganisatie van politieke soldaten ontstond tegen de wil van de burgerlijke NPD-leiding in: veel van deze strijdpaaarden van de OD vonden later hun weg naar ons.

In 1970 werd in München een poging gedaan om de NSDAP te heroprichten, maar deze mislukte, net als een tweede, grondigere en beter georganiseerde poging in 1976. Veelbelovender was de vorming van de NS-Kampfgruppen, waarvan uit de belangrijkste - de NSKG - de NSDAP/AO voortkwam, die het meest realistische en beste concept ontwikkelde. Naast deze partij-georiënteerde organisatorische inspanningen ontstaan er een aantal andere NS-groepen, die zich vormen rond een nieuwe "leider". Uit dit alles komt geen verenigde beweging voort - integendeel: toenemende versplintering en rivaliteit domineren

de scene, die desondanks numeriek groeit tot een paar honderd slachtoffer- en parate activisten!

1977 is het uur van de politieke soldaten, die zich voor het eerst weer bewust in de SA-traditie plaatsen en zo de weg voorwaarts openen!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

19005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk, filosofisch en kunstgerelateerd.

Gelieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

the **NEW ORDER**

Number 174 (174) Printed 1745 April 26, 2017 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education. Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR DANMARK! MOD BOLSEVIEMEN!
Translated from the SS Original

Julius Streicher *Der Stürmer* Pöbel-Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Effenberg
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German / French / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / French - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!